

Nový Jeruzalém č. 8/2017

Zpravodaj pro 212. prosebnou mariánskou pouť, která se bude konat (dá-li Pán Bůh)
v Olešné - v pondělí 14. srpna 2017 v 18 hodin.

Zpráva o pouti NJ a průběhu stálých modliteb v Oslavicích.

Ve čtvrtek 13. července 2017 přijelo a přišlo na pouť NJ do Oslavice čtyřmi autobusy, auty a pěšky asi 300 poutníků. Svátost smíření udělovalo zpovědníků - Pán Bůh zaplat' za jejich obětavou službu.

Modlitby a mši svatou jsme obětovali na úmysly poutí Nový Jeruzalém:

- 1) o nová a trvalá kněžská a řeholní povolání
- 2) o věrné a obětavé spolupracovníky duchovních
- 3) o vzrůst víry v našem kraji
- 4) o pokoj a mír ve světě a v našich rodinách
- 5) o život těla a duše pro všechny počaté děti
- 6) na smír za hříchy celého světa

Kázání P. Petra Košuliče na pouti NJ v Oslavicích:

Tak jak se vám cestovalo? Dobře? Já jsem objížděl půlku okresu, protože jsem narazil na objížďku, takže to bylo takové veselé. My jsme se tady sešli z mnoha měst a míst, nevím, kdo odkud je, nebudu se na to ani ptát, protože nevím. Každopádně jsme se tady sešli a to naše setkání nesmí zůstat jenom u toho, že jsme se sešli. **Měli bychom si něco odnést.** Moji farníci jsou zvyklí, že se jich při promluvě vždycky ptám. Ne konkrétně – nebojte se, nebudu se ptát konkrétního člověka. Vždycky hodím otázku do placu a někdo může zareagovat, nemusí, ale někdo reaguje. Moje první otázka – ono těch otázek bude víc – nebojte se, nemusíte odpovídat. První moje otázka bude taková zvláštní. **Znáte pohádku o Otesánkovi?**Ano..... Všichni ji znáte. **Je tady někdo, kdo ji nezná?**Výborně. Všichni ji znají a pokud je tady někdo, kdo ji nezná, tak si ji přečtete, doplňte mezery ve vzdělání a bude to perfektní. Takže pohádka o Otesánkovi. Kdo to je Otesánek? Otesánek je kus dřeva. Kus obživlého dřeva, nejdřív je to dřevo, které jeho rodiče považují za dítě a pak se z něj stane obživlé dřevo, stane se z něj jakýsi tvor. Ale co je **problémem Otesánka?** Víte co je jeho problém? Prostě – **Otesánek sní úplně všechno.** Pozře a požírá všechno co se mu namane pod ruku. Víte co je Otesánkův problém? Otesánkův problém není v tom, že všechno pojídá. **Otesánkův problém je úplně někde jinde, začíná u jeho rodičů. Protože ta pohádka začíná tím, že jeho rodiče toužili po dítěti. Toužili po dítěti, toužili po něm tak moc, že byli proto udělat cokoli.** Dokonce si i dítě vymyslet – z polínka, z kusu dřeva si přitěsali dítě. **Za každou cenu toužili po tom, aby měli člověka, aby vlastnili. Aby do jejich života něco skutečně vstoupilo. To něco se stane tím, co je samotné pohlí. V konečném důsledku.** Ono to nakonec dopadne tak, že **Otesánek sní i své vlastní rodiče.** Ta pohádka končí našťastí šťastně, tak jako každá nebo většina pohádek. Někdo Otesánka motykou rozetne a všichni šťastně vyskočí ven, jsou živí a zdraví, nikomu nic není, a tak dál, a tak dál.....

Ta pohádka nás má oslovit. **Otesánek pojídá, požírá všechno s čím se setká.** A co je nejhorší na Otesánkovi? **On je jenom produktem svých rodičů. Produktem předchozí generace.** Je spousta mladých lidí, kteří jsou produktem předchozích generací. Bohu díky i Bohu žel. Musíme si také tady skutečně přiznat, že i my jsme produktem předchozí generace. Náš život je utvářen předchozími generacemi, tak jako životy těch mladých lidí dnešní doby.

Vrátím se ale k Otesánkovi. **Otesánek je ten, který pohlcuje všechno s čím se setká.** A protože je toho málo, tak se vydává do světa. A to s čím se potká, do sebe vtáhne. Protože **má stále hlad. Stále touží po tom přijímat.** A stále se nafukuje, nafukuje, zvětšuje, zvětšuje, zvětšuje a **jeho hlad není naplněný, jeho hlad se stále zvětšuje. S jídlem roste chuť** – říká se to tak. **Čím více pohlí, tím více touží pohlcovat.**

Neříká vám to něco? Nesetkáváte se s tím? Kolik věcí pohlcujeme? Kolik věcí do sebe vstřebáváme? Kolik informací? To všechno do sebe vstřebáváme. A zjišťujeme, že informace, které máme nám nestačí a že musíme jich mít víc. Pohlcujeme vztahy. Vtahujeme do sebe vztahy s druhými lidmi. **Vztahy v rodinách už nejsou záležitost – darování se, obdarovávání se, ale vycucnout, vytáhnout, vcucnout – ty druhé.** Velmi často se

setkáváme s tím, že lidé, místo, co **by dokázali něco dát, tak chtějí spíše brát.** A to jsou Otesánci dnešní doby. Protože, pokud bude člověk stále brát jeho hlad bude stále velký, větší a větší. Ale to není co jsem chtěl říct – to my víme.

Jak se tomu má člověk bránit. Co s tím? Kudy vede cesta ven, z toho začarovaného kruhu? To je velký otazník, ale odpověď na to můžeme najít na životě jedné osoby. **Tou osobou je Panna Maria. Panna Maria ve skutečnosti dělá co?** Ona je jenom ta, která přijímá. Když se budeme dívat na evangelium a na evangelia, tak víme, že **Mariin život je darování se. Ale darování se, ve kterém přijímá. Ale právě toto darování se ve kterém přijímá je to co naplňuje její život. Maria říká ANO. Anděl jí říká: „Budeš matkou Božího Syna.“ On se jí neptá, on jí to říká. ANO, AŽ SE STANE. Právě tímto darováním se – přijímá. Ona nepřichází s otázkou: „A co z toho budu mít?“ Samozřejmě, že se bojí, má strach, jsou to věci, kterým nerozumí. Ale nepřichází s tím: „**Co z toho – já – si můžu vzít?**“ Každý z nás, možná, v takové situaci by si dal otázku: „**Dobře Pane Bože, tak ty ode mě něco chceš, co mi za to dáš?**“ Panna Maria toto nedělá, i když je vylekaná. Asi každý z nás, kdyby se mu zjevil anděl, tak by byl vylekaný. Panna Maria, když se jí zjevuje anděl, je vylekaná a říká neskutečné věci. To znamená, že ona si říká: „To se mi snad zdá, to je sen, musím se štipnout.“ **A právě v této situaci k ní zaznívá toto SLOVO, které jí říká: „Budeš matkou Božího Syna.“** Maria, i přesto, že to vnímá, jako neskutečnou událost říká: „**ANO.**“ Ať se to stane. **Jestliže to chce Bůh, ať se to stane.** Právě v tomto okamžiku Maria dokáže darovat svůj život, právě v něm dokáže přijmout. **V tomto sebedarování se přijímá neskutečně velké obdarování, které jí Bůh nabízí.** Ona nevtahuje do sebe. **Ona na prvním místě sama sebe dává.** Otesánkův problém začíná v okamžiku – **v životě jeho rodičů – jeho rodiče nechťeli darovat, oni chtěli vlastnit, oni chtěl vycucnout do sebe, vtáhnout do sebe.** Otesánkův problém je v tom, že **nepochopil a neměl z čeho pochopit, protože nikdy nevěděl co to znamená darovat, dát, obdarovat.** Jeho rodiče ho zahrnovali vším. Mysleli si, že tím **prokazují lásku, ale ve skutečnosti ho přivedli k záhubě.** A stejně tak jsou lidé, které máme učit, dávat se, obdarovávat. **A to je náš úkol učit se dávat se, obdarovávat. Tak jako Maria a možná právě, ne možná, ale právě v takovém okamžiku onoho vydání se, budeme konečně schopni přijmout. Přijmout to co nás naplní a to co náš život učiní šťastným.** Prosím vás – pohádku o Otesánkovi znáte – ale **nebudte Otesánci. Sklouznout k tomu – stát se Otesánkem a nebo vychovávat Otesánka – můžeme každý.** Ať už v sobě a nebo v druhých. Kež nám Bůh dá moudrost a sílu, abychom dokázali vychovávat sami sebe i druhé k odevzdanosti, k sebedarování se. **Protože tehdy budeme otevření k přijetí velkých Božích divů, velkých Božích činů. Zadarmo jste dostali, zadarmo dávejte.****

Po zaplacení autobusů a nutné režie zůstalo **3 802 Kč,** které jsme darovali Betlému nenarozeným v Hamrech u Hlinska. Pán Bůh zaplat' všem dárcům. Poděkování patří také místnímu faráři otci Pavlovi Šenkyříkovi a všem farníkům z Oslavice, kteří celou pouť velmi dobře a obětavě organizačně připravili. **Díky za každodenní modlitbu na výše uvedené úmysly poutí NJ.**

Představení a rozhovor s hl. celebrantem NJ v Olešné, kterým je P. Ladislav Kozubík SDB, farář v Babicích u Lesonic:

Věk: Narodil jsem se v roce 1959 na Vsetíně. **Dětství, mládí, studia, působiště:** Vyrůstal jsem v nevelké valašské dědině (Valašská Polanka). Na dětství mám nejkrásnější vzpomínky. Bylo to období bezstarostnosti, bezpečného zázemí, které vytvořili moji rodiče, ale také sourozenci (mám 5 sourozenců) a vlastně celá pospolitost naší farnosti, protože v mnohém jsme žili jako jedna rodina. Po střední škole jsem kratší čas pracoval ve Zbrojovce Vsetín, následovala vojenská služba a po ní teologická fakulta v Litoměřicích. V roce 1986 jsem v Olomouci přijal kněžské svěcení a potom následovala působiště: Ostrava – Božský Spasitel, Vápenná, Hroznová Lhota, České Budějovice, Litomyšl, Ostrava – Třebovice, Zlín – Jižní Svahy, Telnice u Brna a nyníjší působiště Babice u Lesonic. Ta pestrost působišť je dána mojí příslušností ke kongregaci salesiánů, takže podle přání Otce provinciála... ☺ **Co podstatného jsem se v dětství naučil od rodičů?** Rodiče pro nás děti byli vzorem pracovitosti (nikdy jsem je neviděl

zahálet; kromě krátkých výletů snad v životě nebyli na dovolené) a důvěry v Boží pomoc. Jenom krátkou vzpomínkou: když začali přestavovat stodolu na obytný dům, měli ušetřeno 600 korun. Koupili tedy něco písku a pár pytlů cementu. Nějak se začít muselo. Dnes, když už táta nežije, si často kladu otázku: Jak to rodiče dokázali všechno zvládnout? Zřejmě tak, že byli věrni Bohu. **Co bylo tím nejdůležitějším impulsem pro rozhodnutí stát se knězem?** Asi to bylo víc věcí, ale jednou z nejdůležitějších byl příklad kněží salesiánů, kteří naši rodinu navštěvovali. Také příklad krásného kněžského života našeho pana faráře P. Jana Absolona a také rodáka z naší farnosti P. Ladislava Filgase. **Kdo byl nebo je pro mne kněžským vzorem?** Zase těch vzorů je víc. Ať už starších spolubratrů salesiánů (byli upřímně zbožní a dokázali Bohu nabídnout svůj život ve službě mládeži a nejpotřebnějších lidí), nebo starých farářů, kteří lidem rozuměli a uměli je usměrnit a povzbudit v jejich nelehkých životních situacích. Příkladem věrného kněžského života mně dal i náš bývalý pan farář P. Jozef Berec, rodák ze slovenské Nitricy. **Co považují na službě kněze za nejdůležitější a nejkrásnější?** Řečeno biblicky: Byt s Ježíšem, a nakolik je v lidských silách, umožňovat, aby on sám Boží mocí umenšoval zlo a vytvářel rodinu lidí, ve které si všichni rozumí a mají se rádi (srov. Mk 3,13-15). Což je nesmírně těžký úkol a sám zde vidím svůj obrovský dluh. **Co může věřící člověk dělat pro to, aby vzrostla víra v jeho okolí?** Toto je otázka spíše na vyšší patra v církevní hierarchii. Nejen věřící, ale i kněží a možná i biskupové jsou nad touto otázkou bezradní. Jednou možnou odpovědí by mohl být příklad blahoslaveného Karla Foucaulda (1858–1916) který získal pro víru v Ježíše mnoho mužů a žen, ale pouze tím, že se rozhodl s těmito chudými lidmi žít a ukazoval jim příklad praktického křesťanství: „Ve chvíli, kdy jsem uvěřil, že Bůh existuje, pochopil jsem, že nemohu dělat nic jiného než pro něj žít. Moje duchovní povolání se zrodilo ve stejném okamžiku jako moje víra.“ K. Foucauld **Co vidím jako důležité ve své práci, ve svém životě?** Dávat více prostoru Božímu duchu, aby mohl působit ve světě slábnoucí víry. A to podle evangelia nejde jinak než postem a modlitbou (srov. Mk 9,29). Toto může být zároveň i odpověď na Vaši otázku: „Kde mě nejvíce tlačí bota...“ **Mohl byste nám přiblížit úmysl sbírky, která je dnes obětována na** (Tady bych nechal na Vašem uvážení, co nejvíce potřebujete ve vašem okolí). Jáhen tuto nabídku předal místnímu panu faráři a ten ji po zvážení předal jáhnovi. A tak vás moc prosím - na prvním místě vždy je třeba pamatovat svým darem na zaplacení autobusů a nutné režie spojené s konáním poutě NJ. A pokud mohu tentokrát prosit tak to bude na podporu dětí z početných rodin při poutích – pouť rodin s dětmi, pěší pouť na Velehrad, pouť do Západních Čech k bl. Hroznatovi. **Na co se nejvíce těšíte?** Zřejmě na exercicie, duchovní cvičení. Těší mě vidina, že budu mít dostatek času pro modlitbu, přemýšlení o svém vztahu k Bohu i čas pro sebe. **Co mně udělalo v poslední době radost?** Aktivita farnosti „Poznej svou diecézi“ věnovaná k výročí 240 let založení brněnské diecéze. Spolu s rodinami, skupinami i s jednotlivci jsme nahlédli do historie diecéze, organizační struktury, připomněli si patrony diecéze, naše biskupy, osobnosti, které zde žily, architektonické památky... Člověk by nevěřil, kolik zajímavých věcí, lidí, událostí i krásných lidských příběhů má kolem sebe. Jen se dívat a naslouchat... **Co je pro rodiny podstatné, co potřebují, čím může církev rodinám pomáhat, jak to prožívám ve své službě?** Ať se rodiče nebojí před svými dětmi projevit vírou. Bez tohoto příkladu budou jejich děti nejisté a budou v životě neustále tápat. A děti ať najdou odvahu poslouchat své rodiče. Může to být pro ně těžké, ale taková ochotná poslušnost v sobě nese i zaslíbení: Lidé, kteří umí projevit k druhému úctu, mohou ve svém životě počítat s Božím požehnáním. Stačí se jen podívat na čtvrté přikázání v Desateru.

Pozvánky.

17. pěší pouť na Velehrad. Severozápadní proud (Do tohoto společenství jsou pozváni a účastní se ho poutníci z oblastí kolem měst a míst: Sebranice u Litomyšle, Bystré, Žďár n/Sáz, Nové Město na Moravě, Bystřice, Olešnice, Kunštát, Letovice, Boskovice, Ruprechtov). Jsou také zváni všichni ostatní, kteří chtějí poznat trasu která vede krásnou krajinou: Českomoravská vysočina, Boskovická pánev, Moravský kras, Dražanská vrchovina, Ždánický les, Chřiby.

Předetapa začíná v neděli 20. 8. ve 14 hodin v Radešinské Svatce – pod vedením otců palotínů a P. Pavla Habrovce. Končí na **Vítochově v 19 hodin mši svatou.**

Úvodní etapa: Vítochov v pondělí 21. 8. ve 12 hodin - žehnání poutních křížků novým poutníkům a požehnání na cestu ze starobylého, krásného poutního cyrilometodějského Vítochova přes Vír (sv. Sedmipočecníci) do **Olešnice.**

1. etapa: V úterý **22. 8. ráno z Olešnice** přes Letovice do **Boskovic.**

2. etapa: Ve středu **23. 8. z Boskovic** přes Sloup, Senetářov do **Ruprechtova.**

3. etapa: Ve čtvrtek **24. 8. z Ruprechtova** přes Rostěnice do c. **Milonic**

4. etapa: V pátek **25. 8. z Milonic,** přes Koryčany, horu sv. Klimenta do **Boršic.**

Poslední etapa: V sobotu **26. 8. posílení poutníky, kteří přijedou za námi autobusy z Boršic na Velehrad.**

Je třeba se přihlásit co nejdříve u jáhna Ladislava Kince na níže uvedených kontaktech. Záloha na dopravu zavazadel, pití na cestě a další – 200 Kč, děti 100 Kč (děti z početných rodin a jejich rodiče neplatí – díky podpoře dobrodinců).

Sobotní pouť autobusem na závěrečnou etapu 17. pěší poutě na Velehrad - 26. 8. 2017 – do Boršic a společná poslední etapa na Velehrad. Záloha 250 Kč. Také na tuto pouť je nutné se co nejdříve přihlásit u jLK.

Zatím je přihlášeno do tohoto proudu 22 pěších poutníků a 7 na sobotní autobus.

Již **14. diecézní pouť rodin ve Žďáru nad Sázavou** proběhne pod záštitou brněnského diecézního biskupa Vojtěcha Cikrleho v sobotu **2. září 2017** od 9.00 do cca 16.00 hodin v duchu letošního jubilejního roku s heslem: **"Naše diecéze slaví narozeniny"**. Již tradičně je připravený bohatý duchovní a kulturní program pro rodiče, ale i speciální nabídky pro děti a mládež. Program a více informací: www.crsp.cz

14. pěší smírná pouť P. MUDr. Ladislava Kubíčka. Letos uplyne 13 roků co byl P. Ladislav Kubíček 11. září 2004 - na faře v Třebenicích zavražděn. **Sobota 9. září 2017** - začátek v **8 hodin u hrobu P. Kubíčka na hřbitově v Kunštátě.** Odtud pěšky do Sloupu v Moravském krasu. Během putování je možné přijmout **svátost smíření** (účast přislíbili dva kněží). Modlitby a celý program budeme obětovat **na smír za vraždy kněží v naší vlasti a nová a trvalá duchovní povolání.** V Doubravici na faře bude polední zastávka s občerstvením. Ve Sloupu v Moravském krasu bude v **17 hod – mše svatá.** Po mši svaté odveze autobus pěší poutníky zpátky do Kunštátu.

Pouť na Turzovku - neděle 10. září. Odjezd z Nového Města, příp. z Bystřice n. P., odjezd v 5:00 hod, cena 420 Kč.

Pouť do Medugorje - 26.9. - 1.10., cena 2700 Kč + ubytování 10 euro/noc. Zbývá několik volných míst. Přihlášky u Václava Šustra, tel.: 777 640 961, email: vaclav.sustr@post.cz

Plán konání prosebných putovních mariánských poutí NJ rok 2017 a výhled na 2018:

2017	12. říjen	Bystré	13. listopad	Trpín	13. prosinec	Olešnice
2018	leden	Velké Meziříčí	únor	Rad. Svatka	březen	Křížanov
	duben	Měřín	květen	Bohdalov	červen	Žďár-sv. Prokop
	červenec		srpen	Olešná	září	Pavlov
	říjen	Velká Bíteš	listopad	Jámy	prosinec	Olešnice
2019			únor	Lysice		

Se souhlasem místního pana faráře je možné přihlásit další farnosti - pořadí je určováno heslem – kdo dřív přijde -

Srdečné pozvání na 213. pouť NJ – ve středu 13. září 2017 v 18 hodin do Radostína n/Osl – hlavní pozvaní Mons. Jan Peňáz, farář v Novém Veselí a Bohdalově.

Pán Bůh zaplať za Vaše dopisy a příspěvky do tohoto zpravodaje. Zprávy, oznámení, články, pozvánky do tohoto zpravodaje můžete posílat na níže uvedenou adresu. Uzávěrka příštího čísla je 20. 8. 2017. Po přečtení můžete dát přečíst svým známým, nemocným.